

Bài Ba

Sống trong sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng bởi luật của Linh sự sống trong La Mã chương 8

Đọc Kinh văn: La. 8:2, 10, 6, 11, 28-29; 12:1-2

I. Bí quyết để trở nên người đắc thắng là luật của Linh sự sống trong La Mã chương 8, một chương dành cho những người tìm kiếm khẩn thiết—7:24–8:2, 28-29; Thi. 105:4:

- A. La Mã chương 7 là kinh nghiệm về việc ở “trong xác thịt”; La Mã chương 8 là kinh nghiệm về việc ở “trong linh” (Linh thần thượng cư ngụ trong nhân linh chúng ta và hai linh này hòa quyện với nhau thành một linh)—cc. 4, 9-10, 16; 1 Cô. 6:17; 2 Ti. 4:22.
- B. Việc vui hưởng luật của Linh sự sống trong La Mã chương 8 dẫn chúng ta vào thực tại của Thân thể Đấng Christ trong La Mã chương 12; luật này vận hành bên trong chúng ta khi chúng ta sống trong Thân thể và vì Thân thể—8:2, 28-29; 12:1-2, 11; Phil. 1:19.

II. La Mã chương 8 là tiêu điểm của toàn bộ Kinh Thánh và là trung tâm của vũ trụ; vì thế, nếu đang kinh nghiệm La Mã chương 8, chúng ta đang ở trung tâm của vũ trụ:

- A. Trong quá khứ đời đời, Đức Chúa Trời đã có ý định vào trong dân được chuộc của Ngài để có thể là sự sống của họ và để họ có thể là sự biểu lộ tập thể của Ngài; đây là tiêu điểm của gia tế Đức Chúa Trời—Êph. 1:3-5.
- B. Con người là trung tâm trong cõi thọ tạo của Đức Chúa Trời, vì ý định của Đức Chúa Trời là được biểu lộ qua con người; con người có thể trở nên sự biểu lộ của Đức Chúa Trời chỉ bằng cách Đức Chúa Trời vào trong con người để là sự sống và nội dung của con người và làm cho con người trở nên một với Ngài hầu con người có thể sống bởi Ngài và thậm chí sống Ngài ra; bằng cách này, Đức Chúa Trời sẽ được biểu lộ từ bên trong con người.
- C. Xa-cha-ri 12:1 chép: “Đức Giê-hô-va là Đấng giương các tầng trời, lập nền của đất, và hình thành linh con người bên trong con người, có phán như vậy”:
  - 1. Linh con người được xếp ngang với các tầng trời và trái đất, vì linh chúng ta chính là nơi Đức Chúa Trời khao khát cư ngụ—Êph. 2:22; đc. 2 Ti. 4:22.
  - 2. Các tầng trời là vì trái đất, trái đất là vì con người, và con người được Đức Chúa Trời tạo nên có một linh để có thể tiếp xúc Đức Chúa Trời, nhận lãnh Đức Chúa Trời, thờ phượng Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời, hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời cho Đức Chúa Trời, và là một với Đức Chúa Trời.

- D. Tâm điểm trong vũ trụ là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình đã vào trong chúng ta và bây giờ đang cư ngụ trong chúng ta; đây là phép lạ vĩ đại nhất nhất; không điều gì khác trong vũ trụ có thể quan trọng hơn điều này—Ês. 66:1-2; Gi. 14:23; 15:4.
- E. Tất cả chúng ta nên đầy niềm vui vì Đức Chúa Trời Tam Nhất đang nội cư trong chúng ta và là một với chúng ta; Ngài là sự sống và thân vị của chúng ta, và Ngài đang làm cho chúng ta trở nên nhà của Ngài—Êph. 3:14-17.
- F. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trải qua tiến trình qua sự nhục hóa, đóng đinh, phục sinh và thăng thiên để trở nên luật của Linh sự sống được cài đặt trong linh chúng ta như một luật “khoa học”, một nguyên tắc tự động; đây là một trong những khám phá lớn nhất, thậm chí là một trong những sự khôi phục lớn nhất, trong gia tế của Đức Chúa Trời—La. 8:2-3, 10-11, 34, 16.
- G. Linh sự sống, Linh của Đức Chúa Trời, Linh của Christ, chính Christ, và Linh nội cư trong La Mã 8:2, 9-11 đều chỉ về Linh tổng hợp ban sự sống—đc. Xuất. 30:22-25; Phil. 1:19; 1 Cô. 15:45b:
  1. Trong cụm từ *Linh của Đức Chúa Trời, Linh và Đức Chúa Trời* là các ngữ đồng vị, hàm ý rằng Linh và Đức Chúa Trời là một—La. 8:9.
  2. Tương tự, *Linh của Christ, Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết, và Linh sự sống* trong La Mã chương 8 hàm ý rằng Linh là Christ, là Đấng phục sinh, và là sự sống; do đó, vì Linh đang nội cư trong chúng ta, nên cả ba [thân vị] của Đức Chúa Trời Tam Nhất đang là sự sống trong chúng ta—cc. 9, 11, 2.
  3. Linh trong La Mã chương 8 là Linh bao-hàm-tất-cả như là sự tổng kết chung cuộc và sự vươn đến, sự áp dụng của Đức Chúa Trời Tam Nhất cho chúng ta.
  4. Đức Chúa Trời Tam Nhất là Linh bao-hàm-tất-cả đang ở trong chúng ta để chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng bằng cách nhận Ngài là sự sống và thân vị của mình; chúng ta là bình chứa Đức Chúa Trời Tam Nhất—2 Cô. 4:7.
- H. Khi chúng ta tiếp nhận Chúa bằng cách tin vào Ngài, Ngài có chức năng như luật của Linh sự sống để ban phát chính Ngài là sự sống thần thượng phi thọ tạo của Đức Chúa Trời (từ Hi Lạp là *zoe*) vào linh chúng ta; tất cả chúng ta cần thấy khái thị vĩ đại là ít nhất có một phần trong bản thể chúng ta, tức linh chúng ta, là *zoe*; khi chúng ta đặt tâm trí vào linh thì tâm trí chúng ta, vốn đại diện cho hồn, sẽ trở nên *zoe*; *zoe* cũng có thể được truyền phát qua sự vận hành của luật của Linh sự sống vào trong thân thể phải chết của chúng ta; bằng cách này, chúng ta sẽ trở nên những người của *zoe* trong toàn bộ bản thể ba phần của mình để trở nên thành phố *zoe*, tức Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 21:6; 22:1-2, 14.
- I. Cuối cùng, sự sống này sẽ chuẩn bị cho chúng ta thành cô dâu của Christ, điều này sẽ khiến Chúa trở lại và dẫn chúng ta vào thời đại kế tiếp; vì lí do này, trọng điểm của Kinh Thánh và vũ trụ là trong La Mã chương 8.

III. La Mã chương 8 khái thị rằng Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là luật của Linh sự sống, ban sự sống thần thượng cho tín đồ để họ sống; đây là kinh nghiệm sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng—cc. 2, 10, 6, 11, 28-29:

- A. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là Linh ban-sự-sống được cài đặt vào linh chúng ta, có thể được ví như điện; sự vận hành của Đức Chúa Trời là luật của “điện” thần thượng bên trong chúng ta đòi hỏi chúng ta hợp tác để “bật” luật này lên bằng sự cầu nguyện—Côl. 4:2; Êph. 6:17-18; 1 Tê. 5:17; đc. Mat. 24:27 (xem hai câu cuối của chú thích 1).
- B. Khi chúng ta cứ duy trì việc chạm đến Chúa qua sự cầu nguyện, liên tục tiếp xúc Ngài trong linh, thì luật của Linh sự sống sẽ hành động một cách tự động, tự phát, và không

cần gắng sức bên trong chúng ta—Hê. 11:1, 5-6; 2 Cô. 4:13; Mat. 8:3, 15; 9:20-21, 29; 14:36; 17:7; 20:34; Gi. 4:23-24; Phil. 2:12-13; La. 8:2, 4, 6, 13-16, 23; 1 Tê. 5:16-18.

- C. Ý nghĩa của sự cầu nguyện là chúng ta hấp thụ Đức Chúa Trời; càng tiếp xúc Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ càng hấp thụ Ngài; và càng hấp thụ Ngài, chúng ta sẽ càng vui hưởng Ngài là ánh sáng và sự cứu rỗi của mình—2 Vua. 19:30; Ês. 37:31; Mat. 6:6; Thi. 119:15:
1. Trong Thi Thiên 27:1, Đa-vít nói: “Đức Giê-hô-va là ánh sáng và là sự cứu rỗi tôi”; ông tiếp xúc và hấp thụ Đức Chúa Trời bằng cách ngắm xem Ngài là vẻ đẹp (c. 4); vì thế, ông được soi sáng và nhận lãnh sự cứu rỗi bên trong.
  2. Có một thánh ca viết rằng: “Thật tôi như thế” (*Thánh ca* 1048); điều này có nghĩa là chúng ta nên đến với Đức Chúa Trời trong tình trạng thật như chính những gì mình là mà không cần cố gắng cải thiện hoặc thay đổi tình trạng của mình; chúng ta đã nhận Christ bằng cách này và chúng ta nên bước đi trong Christ bằng cách này—Côl. 2:6-7a.
  3. Cầu nguyện là đến với Chúa trong tình trạng thật của mình; khi đến với Chúa, chúng ta nên đặt tình trạng bên trong của mình trước mặt Ngài và nói với Ngài rằng chúng ta thiếu hụt trong mọi vấn đề; ngay cả khi yếu đuối, rối loạn, buồn bã và không nói nên lời, chúng ta vẫn có thể đến với Đức Chúa Trời; dù tình trạng bên trong thế nào, chúng ta vẫn nên đem đến với Đức Chúa Trời.
  4. Thay vì quan tâm đến tình trạng của mình, chúng ta cần vào trong hiện diện của Đức Chúa Trời để tiếp xúc Ngài bằng cách chăm nhìn Ngài, ngắm xem Ngài, ngợi khen Ngài, cảm tạ Ngài, thờ phượng Ngài, và hấp thụ Ngài; khi đó, chúng ta sẽ vui hưởng những điều phong phú của Đức Chúa Trời, nếm biết sự ngọt ngào của Ngài, nhận lãnh Ngài là ánh sáng và quyền năng, được bình an, tươi sáng, mạnh mẽ và thêm sức bẻ trong; khi đó, chúng ta sẽ học được bài học liên tục được kết nối với Ngài khi cung ứng lời cho các thánh đồ—1 Phi. 4:10-11; 2 Cô. 2:17; 13:3.
- D. Ý nghĩa của sự cầu nguyện cũng là để chúng ta biểu đạt Đức Chúa Trời; trong Thi Thiên 27:4, Đa-vít nói rằng ông không chỉ khao khát ngắm xem vẻ đẹp của Đức Giê-hô-va mà còn “cầu hỏi trong đền của Ngài”; cầu hỏi là để cho Đức Chúa Trời phát ngôn bên trong chúng ta để những lời được nói ra với Ngài trong sự cầu nguyện thực ra là Đức Chúa Trời phát ngôn bên trong chúng ta, tức những điều Đức Chúa Trời muốn biểu đạt:
1. Cầu nguyện thật là chúng ta đến với Đức Chúa Trời, để Ngài phát ngôn bên trong chúng ta rồi biểu đạt lại cho Ngài những gì Ngài đã phán: “Khi Chúa phán rằng: Các ngươi hãy tìm mặt Ta; / Thì lòng tôi thua cùng Chúa rằng: / Đức Giê-hô-va ôi! tôi sẽ tìm mặt Ngài” (c. 8).
  2. Khi chúng ta thật sự chạm đến, tiếp xúc và hấp thụ Đức Chúa Trời, Ngài sẽ phát ngôn bên trong chúng ta; khi đó, chúng ta sẽ cầu nguyện theo sự phát ngôn bên trong của Ngài; cầu nguyện là đến với Đức Chúa Trời, gặp gỡ Ngài, đến gần Ngài, thông công với Ngài, và hấp thụ Ngài để Ngài có thể phát ngôn với chúng ta bên trong; khi chúng ta cầu nguyện với Ngài bằng lời Ngài phán với chúng ta, thì sự cầu nguyện của chúng ta biểu đạt Đức Chúa Trời—Gi. 15:7.
  3. Trong phương diện thứ nhất của sự cầu nguyện, chúng ta bước vào sự tương giao với Đức Chúa Trời, khi đó, Ngài xúc dầu cho chúng ta về gánh nặng của Ngài cho công tác và khai thị ý định của Ngài cho chúng ta; phương diện thứ nhì của sự cầu nguyện là cầu hỏi Chúa bằng cách nài xin Ngài về ý muốn và gánh nặng của Ngài cho công tác; khi đó, chúng ta đang thực hiện mục đích của sự cầu nguyện bằng cách phối hợp với Đức Chúa Trời để làm đồng công của Đức Chúa Trời—Ês. 62:6-7; 45:11; Êxc. 22:30; Đa. 9:2-4; 1 Sa. 12:23; 1 Cô. 3:9; 2 Cô. 6:1a.
  4. Những lời cầu nguyện cầu hỏi là tôn trọng Đức Chúa Trời; Đa-vít biết cách cầu nguyện vì ông thường cầu hỏi Đức Giê-hô-va (1 Sa. 22:10; 23:2, 4; 30:8; 2 Sa. 2:1;

5:19, 23); sau khi Đức Chúa Trời phán với Đa-vít qua tiên tri Na-than, Đa-vít “ngồi trước mặt Đức Giê-hô-va” (7:18) và nói với Chúa: “Xin làm y như Chúa đã phán vậy” (c. 25b); khi đó, ông nói với Chúa rằng nhờ sự phát ngôn của Ngài, “kẻ tôi tớ Chúa mới dạn dĩ mà cầu xin Chúa mấy lời này” (c. 27).

E. Chúng ta phải hợp tác với Đức Chúa Trời nội cư, đã được cài đặt, tự động, và vận hành bề trong như luật của Linh sự sống, bằng cách trò chuyện với Ngài để duy trì sự tương giao của chúng ta với Ngài—La. 10:12-13; Sáng. 13:18; 1 Tê. 5:17; Êph. 6:17-18; Phil. 4:5-7, 12-13; Thi. 62:7-8.

IV. Khi chúng ta chú ý đến cảm nhận bề trong của linh, thì luật của Linh sự sống sẽ được kích hoạt bên trong chúng ta; bí quyết của đời sống Cơ Đốc mà tất cả chúng ta đều phải học được tìm thấy trong La Mã 8:6, đó là câu quan trọng nhất trong Kinh Thánh liên quan đến kinh nghiệm thuộc linh của chúng ta về Christ là luật của Linh sự sống—"Tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an":

A. Đặt tâm trí vào xác thịt nghĩa là đứng về phía xác thịt, hợp tác với xác thịt, và đứng với xác thịt; đặt tâm trí vào linh là chú ý đến linh, đứng về phía linh, hợp tác với linh, và đứng với linh, tức là lưu tâm đến linh của mình—Mal. 2:15-16.

B. Khi chú ý đến cảm nhận bề trong của linh, bước theo cảm nhận của sự sống và bình an bề trong, chúng ta đang tôn trọng Chúa là Đầu của Thân thể vì chuyển động duy nhất của Ngài; trong việc phụng sự phúc âm, sứ đồ Phao-lô là phu tù của Christ, ông không bị chi phối bởi môi trường bên ngoài nhưng bởi việc có được “ngủ ngơi trong linh” hay không (2 Cô. 2:13); linh ông là phần có vị trí tối thượng của bản thể ông, và ông được kiểm chế, quản trị, chỉ dẫn, cảm động, và dẫn dắt bởi linh hòa quyền của mình (1 Cô. 2:15; La. 8:16; 1 Cô. 6:17; 2 Cô. 2:12-14; 7:5-6).

V. Cuối cùng, việc chúng ta sống trong sự ban phát thần thượng của Đấng Tam Nhất Thần thượng bằng cách vui hưởng luật nội cư và tự động của Linh sự sống là trong Thân thể Đấng Christ và vì Thân thể Đấng Christ, với mục tiêu là làm cho chúng ta trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, và sự biểu lộ, nhưng không trong Thần cách để hoàn thành mục tiêu của gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—Giê-ru-sa-lem Mới—La. 8:2, 28-29; 12:1-2; 11:36; 16:27; Phil. 1:19; đc. Ga. 1:15-16; 2:20; 4:19, 26-28, 31.